

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 240
din 15.05.2013**

Dosar nr.: 189/2013

Petiția nr.: 1215/26.02.2013

Petent: M I

Reclamat: Ministerul Apărării Naționale, Casa sectorială de pensii a Ministerului Apărării Naționale

Obiect: diminuarea cuantumului pensiei petentului în urma apariției și aplicării Legii nr. 263/2010

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. M I

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Apărării Naționale

I.2.2. Casa sectorială de pensii a Ministerului Apărării Naționale

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul semnalează faptul că pensia sa a fost diminuată în urma apariției și aplicării Legii 263/2010, aspect pe care petentul îl consideră discriminatoriu și inechitabil în sensul că prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 1215/15.03.2013 a fost citat petentul, iar prin adresele nr. 1809/15.03.2013 au fost citate părțile reclamate.

3.3. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 09.04.2013. Prin citație a fost invocată din oficiu excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul arată că în anul 2000, după o vechime în serviciu de 29 de ani în Ministerul Apărării Naționale, a fost trecut în rezervă cu drept de pensie. Petentul arată că în baza Legii nr. 164/2001 i s-a calculat o pensie militară în valoare netă de 1809 lei, iar prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensiile de stat, prin încălcarea mai multor principii de drept intern și comunitar, s-au transformat nelegal, în opinia petentului, în ajutoare sociale. Petentul arată că în baza noii reglementări pensia sa a fost diminuată cu 487 lei.

4.1.2. La data apariției Legii nr. 119/2010 art. 180 din Legea nr. 19/2000 ce reglementa pensiile pentru civili materializa principiul drepturilor câștigate, menționând că în cazul în care în urma recalculării pensiei rezultă un quantum mai mic față de cel aflat în plată, se menține acesta din urmă. De remarcat este faptul că legiuitorul a avut grijă ca același principiu să fie cooptat și în cuprinsul noii legi a pensiilor, respectiv Legea nr. 263/2010 (art. 169, pct. 5). Ceea ce este total inechitabil și discriminatoriu în opinia petentului este că legiuitorul a "uitat" să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept de pensie, actele normative menționate necuprinzând astfel de prevederi.

4.1.3. Petentul consideră că discriminarea la care a fost supus este subliniată și de faptul că activitatea sa nu a fost guvernată de dreptul muncii (fiind de natură contractuală) având drept consecințe, printre altele, munca nenormată și lipsa carnetului de muncă. Inexistența unui astfel de document, în care să se consemneze cu acuratețe veniturile realizate, a făcut aproape imposibilă aplicarea corectă a principiului contributivității.

4.1.4. Prin acceptarea de către Casa sectorială de pensii a M.Ap.N. în determinarea quantumului pensiei a unor documente indirecte fără valoare juridică petentul se consideră nedreptățit și discriminat deoarece fizic este imposibil să se stabilească totalitatea veniturilor realizate (parte din documente au fost distruse conform legii, în funcție de termenul de păstrare).

Susținerile părților reclamate

Susținerile Ministerului Apărării Naționale

4.2.1.1. Partea reclamată invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării față de aspectele semnalate de petent.

4.2.1.2. Ministerul Apărării Naționale arată că, așa cum prezintă petentul cauzele presupusei discriminări, printre care cea referitoare la faptul că legiuitorul a uitat să prevadă același drept și pentru militarii în rezervă cu drept

de pensie, rezultă că aceasta ar ține de modul de legiferare a unor situații juridice.

4.2.1.3. Astfel, problema în discuție ar putea fi de constituționalitate a Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și a Legii nr. 165/2011 pentru aprobarea O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, prin raportare la prevederile art. 16 alin. 1 din Constituția României, însă competența de soluționare a excepțiilor referitoare la neconstituționalitatea legii revine, potrivit dispozițiilor art. 146 lit .d) din Constituție, Curții Constituționale și un alt aspect ține de modul de reglementare regăsit în cuprinsul celor două acte normative menționate, fapt ce presupune modificarea actelor normative pe baza inițiativei legislative.

Susținerile Casei sectoriale de pensii a Ministerului Apărării Naționale

4.2.2.1. Partea reclamată invocă necompetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării arătând că prin Decizia 997/2008, în considerarea principiului separației puterilor în stat, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 20 alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu conferă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării “competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze sau să refuze aplicarea unor actenormative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.” Drept urmare, soluționarea de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a unei atare solicitări excede competenței legale a acestuia.

4.2.2.2. Partea reclamată arată că petentul este nemulțumit de veniturile valorificate de Casa de pensii sectorială a M.Ap.N la emiterea deciziilor de revizuire a pensiei în temeiul O.U.G. nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare.

4.2.2.3. Potrivit prevederilor art. 22 din anexa nr. 3 la O.U.G. nr. 1/2011, contestarea deciziilor de revizuire a pensiilor este supusă unei proceduri speciale, date în competența altor autorități: Comisia de contestații ce funcționează în cadrul M.Ap.N. și, respectiv, instanțele judecătorești competente.

4.2.2.4. În aceste condiții, partea reclamată apreciază că sesizarea petentului nu poate fi soluționată pe fond de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării deoarece legislația specifică domeniului pensiilor nu conferă o atare prerogativă în cadrul procedurii speciale instituite, iar atribuțiile acestuia sunt subsumate statutului de autoritate administrativă autonomă, înființată prin aplicarea dispozițiilor art. 117 din Constituția României, și nu pot cuprinde competența de a exercita un control asupra soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești competente sau de a adopta hotărâri contrare celor pronunțate prin deciziile definitive și irevocabile ale instanțelor judecătorești.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Petentul sesizează faptul că urmare apariției și aplicării Legii nr. 263/2010, prin apariția Legii nr. 119/2010, a H.G. nr. 735/2010 și a O.U.G. nr. 1/2011 pensia sa a fost diminuată, aspect considerat de acesta ca fiind discriminatoriu.

5.2. Partea reclamată invocă *excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării* arătând că prin Decizia 997/2008, în considerarea principiului separației puterilor în stat, Curtea Constituțională a statuat că dispozițiile art. 20 alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nu conferă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării "competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze sau să refuze aplicarea unor actenormative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative." Drept urmare, soluționarea de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a unei atare solicitări excede competenței legale a acestuia.

5.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și potrivit atribuțiilor și domeniului de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, urmare analizării obiectului petiției, Colegiul director trebuie să aprecieze în ce măsură acesta este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

5.4. În speță, în exercitarea competențelor sale Colegiul director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

5.5. Colegiul director ia act de faptul că a fost invocată excepția de necompetență materială a Consiliului față de aspectele sesizate.

5.6. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

5.7. Referitor la obiectul petiției dedus soluționării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, este indubitabil că potențiala faptă de discriminare invocată de petent este de facto echivalentă unei probleme de constituționalitate. Susținerile petentului sunt strâns legate de critica legiuitorului sub aspectul soluției legislative alese.

5.8. În nici un caz, în speță, răspunderea legiuitorului nu poate fi apreciată de către Colegiul director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea

legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională. Or, discriminarea în cazul semnalat nu își are izvorul într-un fapt volitiv sau omisiv al unei persoane (fizice sau juridice, publice/private) cât, prezumtiv, în caracterul prevederilor actului normativ invocat. Însă opțiunea legiuitorului și examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

5.9. De altfel, Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.10. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Asztalos Csaba Ferenc – Membru

Bertzi Theodora – Membru

Cazacu Ioana - Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Panfile Anamaria – Membru

Stanciu Claudia Sorina – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Data redactării: 31.05.2013

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.